jlibba seäl sure laggeda peäl seisid nem-
mad keige omma leriga. Kui kunningas
se asja pärrast Midia-rahwa wanne-
mattega sai nou piddand / siis läkkitas
temma käskusid Mesopotamia male Pi-
leami jure / kes Prohwet olli ja Wratti
jõe äres ellas / et se piddi tullema Israeli-
rahwast ärrawanduma / et nemmad ei
piddand senna male mitte sama. Kui
need sammad käsud Pileami jure said
sanud suurte meleheadega / hakkas ta ün-
ber mõtlema / kuida se luggu piddi heaks
ja ta kassuks sama; ta käskis siis need
käsud ülle ô senna jäda / sest ta piddi
enne Jehowa käest nou küssima; agga ta
teädis kül / et ei olnud õigust seäl jurest;
melehead ollid tedda jo sõggedaks teinud.
Jummal joudis siis Pileami wasto räki-
da ja õõlda temmale / et ta ei piddand
mitte minnema sedda rahwast ärrawan-
duma / mis ta jo olli enne Abraami sees
õnnis-

õnnistanud. Et nüüd Jehowa Pilea-
mile olli sedda öölnud / siis ei julgend ta
mitte nende käskudega minna / ta käskis
neid agga omma male taggasi minna / sest
ei Jummal tahtnud neid mitte lasta ärra-
wanduda / sepärrast et nemmad jo ön-
nistud ollid. Nende sannumettega läk-
sid need käsud jälle kunninga Palaki jure
taggasi; agga se ei jätnud weel mitte sed-
da asja sedda wisi / ta katsus weel ühhe
puhho ja käis teise peäl / kas ta piddi ted-
da saatma tulla sedda rahwast ärrawan-
duma. Keige üllemad Moabi-ma wan-
nemad piddid siis jälle sesan ma Pileami
jure minnema tedda kiusama weel sure-
matte annettega; essite hakkas ta keel-
ma / pärrast ommeti tulli se ahnusse him-
mo nenda ta peäle / et ta need käsud
käskis ôse ennese jure jäda / et ta saaks
teäta / mis Jummala nou se jures piddi
ollema. Kül temmal olli Jummala nou jo



Eesti-Ma Rahwa Kalender 1738, lk. 20